

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

De primo Puncto eiusdem Exercitij, & primo gradu amoris Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

magnitudinem beneficiorum eius perspiciamus. Et hæc est notitia liberalitatis quâ Deus erga nos vsus fuit, & beneficiorum quæ à liberali eius manu accepimus, quò eorum magnitudinem perspicientes, ad amorem & obsequium diuinæ Maiestatis nos impendamus: hoc est, vt ego, tantam in me Dei munificentiam considerans, disquiram quæ meæ vicissim sint partes; & an non iustum sit & æquum, vt totum ego me diuinæ Maiestatis obsequio amorique consecrem. Et in eâ gratitudine diuiniq̄ue amoris imitatione fundantur quatuor amoris erga Deum gradus, in quatuor Puncta partiti.

PUNCTVM PRIMVM.

IN hoc primo Puncto **NOTA PRIMO**, quòd materia Meditationis in hoc primo amoris gradu sunt beneficia diuina; quæ rationes valdè prægnantes & copiosas, quibus hic in no-

R 3

bis

bis excitetur amor, suppeditant : quia, vt communi Prouerbio dicitur, Dona & munera altissimos etiam montes penetrant. & Salomon Prouerb. 22. *Qui dat munera, animam aufert accipientium.* Beneficia hæc à S. Patre nostro ad tria reducuntur capita, Creationis nempe, Redemptionis, & Donorum particularium. Sub Creatione comprehenditur esse animæ & corporis, cum omnibus suis membris, potentiis & sensibus; item conseruatio, cum omnibus bonis naturalibus quæ ad illam diriguntur. Sub Redemptione, omne quod CHRISTVS Dominus noster fecit, & pro nobis in corpore suo mortali passus est; vti & Sacramenta, quæ pro nostrâ omnium salute instituit. Dona particularia sunt innumera, & quotidiana, eaque diuinam prouidentiam & peculiarem Dei erga nos amorem nobis solent clariùs detegere, nosque magis obligare ad gratitudinem ei vicissim amoremque reddendum. Et hæc sunt quæ ad materiam Meditationis

tionis pertinent, in quâ memoria sese occupare debet.

NOTA SECUNDO Circumstantias quæ in singulis illis beneficiis ponderandæ sunt; quæ ad tres reducuntur.

Prima, *Quantum meâ causâ benignissimus Dominus egerit*, tam in creatione & conseruatione, quàm in redemptione, tantum agendo & patiando, vt meis prospiceret necessitatibus.

Secunda, *Quantum mihi elargitus sit de thesauris suis* tam in donis naturalibus quàm gratiæ, diuitiisque, quibus me ornauit. Et in illis verbis, *quantum de thesauris suis mihi elargitus sit*, peculiarem vim facit, alludendo ad ea quæ in secundâ Notâ dictæ contemplationi præfiguntur: *Amor consistit in mutuâ facultatum & operum communicatione, puta scientiæ, diuitiarum, honoris & boni cuiuscumque*. Et hîc mihi considerandum, quàm abundanter Deus Dominus noster hoc ex suâ parte compleuerit, & quantum mihi de thesauris suis elargitus sit.

R 4

Tertia,

Tertia, Ponderandum valdè quid nobis dederit, & quid nobis dare velit; quòd nempe, præter ea quæ nobis dedit *iuxta diuinum suum decretum & beneplacitum, seipsum mihi, quantum potest, donare velit.* In omnibus porrò beneficiis quæ Deus nobis præstitit & præstare vult, circumstantia illa benè notanda est, quòd numquam eius liberalitas iis exhauriatur aut imminuatur, sed potius ei crescat desiderium maioribus eam beneficiis augendi: quæ omnia eò diriguntur, vt seipsum nobis in pacificâ gloriæ suæ possessione donet.

NOTA TERTIO Fructum qui ex hac Meditatione hauriri debet, hunc esse: *Vertar ad meipsum, & disquiram mecum quæ meæ sint partes, & quid æquum iustumque sit vt diuinæ offeram & exhibeam Maiestati; haud sanè dubium, quin mea omnia offerre debeam ac meipsum.* Et hæc verba, *quæ meæ sint partes, & quid æquum iustumque sit vt diuinæ offeram & exhibeam Maiestati, &c.* ideò posuit, vt respondeant verbis similibus quæ ex parte

parte Dei erant posita, *quantum mihi de thesauris suis elargitus sit.* Sic enim cōpletur quod in secundâ Notâ dictum est; quòd *amor consistat in mutuâ facultatum & operum communicatione,* &c. ita vt homo, se tantâ beneficiorum & misericordiarum Dei mole obrutum sentiens, illa verba, quæ sanctum illum Regem Dauid sollicitum habebant, frequenter repetere debeat: *Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi?* &c. & in se nihil quod suum sit Deo dignum reperiens, Deo totum, quod ab ipsius liberali manu accepit, restituat, diuinæ Maiestatì corpus cum omnibus sensibus, animam cum omnibus potentiis, libertatem, bona omnia, salutem, honorem, ipsam denique suam vitam offerendo. ac si diceret: *Quidquid habeo vel possideo mihi largitus es, id tibi totum restituo, ac tuæ prorsus voluntati trado gubernandum.* Hinc orietur vt deinceps se consideret tamquam rem alienam, non suam, & nouo titulo in vicem

R 5   bene-

266 PRAXIS ET DECLARATIO
beneficiorum Deo obnoxiam.

NOTA QUARTO, Quòd sanctus Pater noster, velut magnus vitæ spiritualis magister, à primo primæ Septimanæ Exercitio, in quo timorem in nobis excitare conatur, & ab initio viæ purgatiuæ vsque ad conclusionem viæ vnitiuæ, & postremum quartæ huius Septimanæ Exercitium, in quo nos ad amorem excitat, totum illum meditando & contemplandi modum fundet in vsu & exercitio trium potentiarum; vt clarè patet ex partibus huius primi Puncti, & ex tribus quas attulimus Notis.

Quia primum est, in memoriam reuocare beneficia accepta, ea ad certa capita pro memoriæ subsidio reducendo; vt in primâ Notâ dictum est.

Secundum, summo affectu circumstantias omnes beneficiorum considerare, quas ad tres reducebamus: quod ad intellectum pertinet; vt in secundâ Notâ apparet.

Tertium, se totum Deo offerre, &
summo

summo affectu ad mandatorum eius obseruantiam se accingere : quod voluntatis est ; vt in tertiâ Notâ. Et sic in sequentibus Punctis procedendum est.

PUNCTVM SECVNDVM.

Secundus amoris gradus est , non tantùm se suaque omnia ad diuinæ voluntatis obsequium obtulisse , sed etiam omni cum actuali reuerentiâ & consideratione (quantum miseri huius exilij status, & diuinæ gratiæ fauorisque lumen permittit) Deum sibi præsentem statuere . Nam sicut Regis alicuius subditi fideles, qui se totos eius obsequiis & obedientiæ manciparunt, non omnes illi adsunt, aut in eius familiâ coram eo versantur ; sic omnes qui Deum amant , eiusque se seruitio consecrarunt , non semper in eius præsentia cum actuali attentione assistunt. Et sicut cum aliquis semper suo Principi adest, animi eius sensa, etiam in rebus minimis & particularibus, ex eius vultu facile percipit; sic fructus, qui

ex